

1

Viața: Ceva neașteptat

„Dacă nu știi încotro te îndrepti, fiecare drum îți pare greșit.”

Susan Page, *The Shortest Distance Between You and a Published Book*

„Biete ființe umane - aruncate în această lume fără a ști de unde provin, ce ar trebui să facă sau cât timp au la dispoziție; sau unde vor ajunge după aceea.

Dar totuși, majoritatea dintre ei se trezesc în fiecare dimineață și încearcă să se dumirească. Nu poți decât să îi iubești, nu-i așa?

Mă întreb doar de ce nu sunt mai mulți oameni nebuni.”

Fannie Flagg, *Welcome to the World, Baby Girl*

Momentul adevărului

Trezindu-mă nerăbdătoare, mi-am ridicat capul de pe pernă și mi-am dat seama că m-am trezit înainte să sune alarma. Am sărit din pat ca să mă pregătesc pentru prima zi la noul meu loc de muncă. Entuziasmată și emoționată, am condus spre cealaltă parte a orașului unde aveam să cunosc oameni noi și unde speram să îmi placă ceea ce aveam de făcut.

Plecasem de la o organizație non-profit foarte eficientă cu oameni minunați, idealuri înalte, salariu și beneficii extraordinare – dar după patru ani mi-am dat seama că deși misiunea pentru care munceam cu toții era importantă, nu voiam să îmi folosesc diploma în energetică pentru a-mi clădi o carieră în care trebuia să mă adâncesc în lupta pentru mediul înconjurător. Deși îmi cunoșteam principiile și contribuieam la îmbunătățirea lumii prin ceea ce făceam, nu simțeam că aș fi contribuit cu ceva cu care puteam contribui doar eu. Și alte persoane cu același principii și abilitați puteau să îmi ia locul. La nivel personal, zi după zi, munca depusă părea din ce în ce mai nesemnificativă. Chiar dacă mi-a fost greu să las în urmă oameni la care țineam și un mediu de muncă încurajator pentru care mă invidiau mulți, am ales această slujbă care promitea să fie mai compatibilă cu studiile mele de masterat în creație literară și dragostea mea pentru literatură. Salariul, concediul, beneficiile de pensie și sănătate mi-au fost reduse – toate pentru găsirea unui loc de muncă potrivit dorințelor mele. Habar n-aveam că voi fi concediat de angajatorul suprem.

Am ajuns la locul de parcare și am trecut strada. Purtam cele mai bune haine ale mele și speram să nu observe nimeni că începusem să transpir de emoție. Am urcat cu liftul și apoi spre capătul holului cu linoleu pe jos până la ușa la care trebuia. Am respirat adânc, am văzut alte trei persoane într-o încăpere strâmtă pe care aveam să o împart cu ei, încăpere care la început era doar pentru doi profesori universitari. M-au salutat politicos. Apoi m-am uitat la noul meu birou unde nu am găsit nimic. Niciun calculator, pix, nici agrafe de hârtie, hârtie, telefon, nici măcar un scaun, era doar un birou. Mi-am dat seama că am făcut o greșală imensă! Dar era prea târziu să repar ce făcusem în ultimele câteva săptămâni. M-am hotărât să mă adaptez și am sperat că lucrurile se vor îmbunătăți odată ce mă voi obișnui. Aceasta a fost a doua greșală.

După șase luni încă mă străduiam să fac lucrurile să meargă, între plimbări la baie pentru a mă panica, plânge sau să respir adânc, apoi mă întorceam la birou unde trebuia să răspund celor trei directori ai organizației lipsiți de coordonare care făceau parte din personalul demoralizat care lucrau prea multe ore pentru un

salariu prea mic. Firma era dezorganizată și conducerea nu dorea ca acest lucru să se schimbe. După șapte luni nici măcar nu mai voiam să mă ridic din pat dimineața. La evaluarea mea, mi s-a spus că nu mi se va ridica salariul după cum mi s-a promis pentru că directorul executiv, care lipsea de la birou șapte zile din zece și care nu îmi spunea ce voia, avea nevoie de cineva care „îi citea gândurile” – și era de așteptat, nu reușeam să izbutesc. În ziua următoare am dat avizul de o lună prin email. Aveam 1000 de dolari în bancă și 28000 de dolari datorie după un împrumut studențesc.

M-am mândrit întotdeauna cu abilitățile mele de supraviețuire, cu duritatea mea și cu abilitatea mea de a rămâne pe linia de plutire. Am fost fata foarte responsabilă care a lucrat cu normă întreagă de la vârsta de 15 ani. Dar de data asta nu puteam să mă fac să îmi găsesc orice alt loc de muncă.

Mă întrebam dacă înnebuneam. Nu știam cum voi plăti chiria. Cum puteam să îmi adun niște bani? M-am uitat în jur să văd dacă aveam ceva ce puteam să vând. După atâția ani de studiu nu aveam decât cărți. Am înghițit în sec.

Toate cărțile mele minunate, multe dintre ele le consideram prietenele mele cele mai bune. Am împachetat trei sferturi din ele și am mers la Moe's, o librărie aproape de UC Berkeley, unde cumpărătorul le-a sortat una câte una. Mă simțeam de parcă îmi sorta lenjeria de corp. Mi-am ținut respirația până toate cărțile mele au trecut prin mâinile lui care le analizau. A scris ceva pe hârtie un moment, probabil calcula și apoi a zis: „Dorești numerar sau o notă de credit?”. Nu am mai vândut cărți înainte, deci nu înțelegeam întrebarea. „Dacă dorești numerar, suma e 150 de dolari. O notă de credit e 300 de dolari.” Imediat mi-am auzit vocea spunând încet „Nota de credit, vă rog.” Nu eram sigură cine a vorbit, dar de vreme ce eram singura care stătea acolo, trebuia să fie vocea mea.

În acel moment, după toate reușitele și eșecurile mele, mi-am dat seama de ceva. În tot acest timp, am studiat *oamenii*. În timpul liber, citeam cărți de psihologie și studiam sisteme de personalitate ca Myers-Briggs Typology Inventory, Enneagram sau MMPI și observam oamenii – ce îi face să procedeze într-un anumit fel, cum se înțeleg și de ce nu se înțeleg. Îmi lipseau două cursuri pentru a avea o diplomă în psihologie când eram studentă, dar atunci credeam că două specializări erau de ajuns (studii literare și creație literară) și că preferam să urmez școala din Ungaria comunistă pentru un semestru.

Ceea ce m-a mirat cel mai mult în timpul crizei mele profesionale a fost felul în care interesele mele se suprapuneau. Nu este literatura cea mai veche formă de psihologie? Când citești o carte bună, totul se învâрте în jurul personajelor, motivările lor și ceea

ce sunt puse să facă. Poveștile emoționante ne fac să stăm ca pe ace și ne face să ne întrebăm dacă personajele față de care ne simțim apropiați vor alege să facă ceva diferit, sau vor rămâne împotmoliți. Viețile persoanelor reale sunt la fel. Toți suntem protagoniștii poveștilor noastre și ne înfruntăm pe noi înșine la un moment dat în viețile noastre. Astfel, am decis să caut o facultate de psihologie. Am participat la cursuri deschise și m-am gândit să împrumut mai mulți bani pentru a plăti taxa, dar de fiecare dată când vizitam vreo facultate, ceva nu mi se părea în ordine și doar asta simțeam în timp ce stăteam la prezentări. Aveam un sentiment care îmi spunea că nu sunt în locul potrivit, atât de puternic încât mă furișam afară de la fiecare curs deschis și mergeam la librărie.

După un astfel de curs deschis, simțindu-mă pierdută, am mers la Moe's cu imensa mea notă de credit, ca un copil care mergea la magazinul de dulciuri. Am urcat scările de beton cunoscute până la peretele cu cărți de psihologie folosite, la al treilea etaj, și am început să mă uit la ele. O carte mi-a atras atenția întâmplător. M-am întins să o iau de pe raft și o altă carte mare a căzut zgomet pe podea. Am ridicat-o și am văzut că era „*The Benham Book of Palmistry: A Practical Treatise on the Laws of Scientific Hand Reading*”, publicată în anul 1900. Hmmm. Citit în palmă? Științifică? Cum să nu! Din curiozitate pură, am deschis cartea chiar dacă credeam că va conține doar niște aiureli. Totuși, am fost surprinsă de ceea ce am citit. William Benham a fost un sceptic care apoi a ajuns să dedice decenii din viața sa pentru a studia mâinile într-o perioadă când nu exista aproape niciun material despre acest subiect. Credeam că poate mă voi distra deschizând această carte văzând nebuniile pe care le conținea! Aveam credit, deci de ce să nu o iau?

De îndată ce am început să o citesc, am fost fermecată. Era fascinantă, chiar dacă era un limbaj Victorian încâlcit, înflorit și cu prejudecăți. Înainte să îmi dau seama, mă uitam la mâinile mele, la mâinile prietenilor mei și chiar la mâinile străinilor la orice întrunire mă aflam. Mi-a plăcut că această activitate nu era pentru a prezice viitorul ci pentru a defini personalitatea, aptitudinile, preferințele emoționale și felul în care gândește o persoană. Se potrivea cu ceea ce știam despre mine, despre oamenii pe care îi cunoșteam și psihologia pe care o studiam. Era o provocare plină de satisfacții ca atunci când studiam limbi străine, învățând literele alfabetului, apoi cuvinte, apoi legarea cuvintelor în propoziții și pronunțarea lor. Când vorbeam de mâinile oamenilor, ei începeau să se deschidă și să îmi spună lucruri pe care nu le-au mai spus nimănui. I-am „văzut” în mâinile lor.

Atunci un prieten și apoi o altă cunoștință m-a întrebat dacă am auzit de un om pe nume Richard Unger și institutul său pen-

tru analiza mâinilor. Curioasă, l-am sunat, am vorbit cu Richard Unger și restul e istorie. Am împrumutat bani și m-am înscris entuziastă la Institutul Internațional de Analiză a Mâinii pentru a studia analiza modernă a mâinii. Chiar dacă sunt concepții greșite despre citirea palmelor și că voi fi luată în derâdere când voi face din asta o profesie nu aveam idee cum să îmi încep afacerea proprie sau să îmi plătesc chiria, am știut de la început că era ceea ce voiam să fac. Mâinile sunt pentru mine. Era anul 1998, și iată-mă acum, iubindu-mi munca și făcând ceva ce nu credeam că voi face vreodată. Am citit palmele a mii de oameni, de la dansatoare exotice la directori de corporații, oameni spirituali, îmi prezintă experiențele lor interioare și munca mea mă duce în jurul lumii. Dacă mi-ar fi spus cineva că mă voi ocupa cu asta, aș fi zis că e nebun.

După zece ani

În cariera mea de analist al scopului vieții, oamenii vor să lucreze cu mine atunci când caută să își îmbogățească viața cu un țel și împlinire. Ei își caută esența ființei lor, vrând să își înțeleagă talentele și să își folosească talentele unice, să își găsească locul lor în lume. Pe scurt, ei caută înțelesul vieții lor și vor să afle cum să își integreze viețile într-un plan universal. Sunt atrași de ideea că scopul vieții lor, *destinul* lor („scopul interior al unei vieți care poate fi descoperit și realizat,” conform dicționarului Encarta) este trasat în amprentelor lor unice și că depinde în totalitate de ei dacă vor să îl trăiască sau nu.

Când îmi arată încrezători amprente lor, eu pășesc în lumea vieților lor așa cum le trăiesc în acest moment și în același timp pășesc în viețile pe care ei doresc să le trăiască la nivelul cel mai adânc al identității lor. Întrebările care urmează, situațiile de criză și confuziile care îi fac pe oameni să mă viziteze sunt cele pe care le avem toți într-un moment sau altul:

Ce fel de loc de muncă am?

De ce sunt nemulțumită la muncă?

Mi se potrivește această relație?

De ce nu pot să am o relație satisfăcătoare?

Îmi folosesc toate talentele? Îmi folosesc potențialul maxim?

Cine sunt eu?

Ce trebuie să fac?

Ce nu e în ordine cu mine?(Am un loc de muncă bun, o relație bună și o casă dar ceva lipsește. Trebuie să fie ceva mai mult. Doar atât există?

Simt că vreau să fac X, dar este ceea ce ar trebui să fac?

Simt că m-am împotmolit și nu știu ce să fac!

Prin experiența mea dobândită prin citirea palmelor și ampren-

telor a mii de oameni, am văzut că nu există nimic mai dezamăgitor și dureros decât să trăiești o viață fără un scop, detașat de ființa ta fără să ai un scop personal. Unii sunt norocoși și știu ceea ce vor să fie și să facă și reușesc să se țină de acest lucru, iar o viziunea mistică sau o întâmplare neprevăzută îi face pe alții să se regăsească – dar majoritatea dintre noi ne simțim pierduți și confuzi, știind că avem un potențial neexploatat care ar putea aduce contribuții personale lumii care pare aproape, dar este dincolo de vâlul conștiinței. O parte interioară din fiecare dintre noi știe că viața poate fi mai bună atunci când e trăită cu un scop intern care ne ghidează direcția externă. Pe scurt, toată lumea vrea să trăiască în concordanță cu Scopul Vieții lor, să se trezească dimineața și să spună „Trebuie să fiu cineva și am lucruri de făcut!”

Sună minunat, nu-i așa? Sunt întrebată mereu „Cum îmi dau seama care este Scopul Vieții astfel încât să îl pot trăi? Acesta a fost motivul de controversă... lipsa unui obiectiv, un mod de a-ți da seama care este Scopul Vieții. Multe sisteme subiective foarte eficiente există pentru a te ajuta să evaluezi și să înțelegi anumite aspecte ale sinelui tău dinspre interior; ei te întreabă și tu răspunzi cât de bine poți din simțul identității tale. Aceste sisteme se bazează pe părerile tale sau pe sentimentele pe care le ai față de niște lucruri și nu pe fapte sau dovezi. Aceste sisteme sunt pentru a-ți măsura psihologia personalității tale și/sau aptitudinile tale, chiar dacă nu se urmărește să dobândești vreo semnificație. Sunt foarte ordonată, dar asta nu înseamnă că mă simt mai împlinită prin crearea unor sisteme de îndosariere toată ziua.

Sunt multe cărți despre cum să îți găsești Scopul Vieții pe rafturi, dar majoritatea sunt dintr-un punct de vedere subiectiv și după ce te gândești la întrebările lor poate ai noroc și te izbești de scopul tău, dar cel mai probabil îți vei cunoaște mai bine valorile, principiile sau țelurile. Scopul Vieții este ceva mai important decât valorile tale, există înaintea lor și le depășește. Scopul Vieții transcende sinele – depășește convingeri personale și caracteristicile personalității tale.

Analiza Amprentei pentru aflarea Scopului Vieții este un proces care lucrează din exterior, sau un obiectiv, un instrument care caută aspectul vieții. Limbajul amprentelor tale funcționează obiectiv, „neîmpovărat de vreun prejudiciu cauzat de sentimente personale” (*Encarta World English Dictionary*, prima ediție). Orice persoană calificată să decodeze amprente în acest fel va avea același rezultate, la fel cum orice persoane care este calificată să traducă din limba greacă va traduce același înțeles de bază din aceeași frază în greacă. Ceea ce ar putea fi diferit sunt cuvintele din vocabular care sunt folosite pentru a reda informația tradusă. Aici intervine „arta” analizei de amprente - la fel cum unii oameni folosesc un limbaj poetic într-o traducere dintr-o limbă în alta.

Acum este posibil să afli în mod obiectiv și clar care este Scopul Vieții tale, din amprente tale. Nu trebuie să ghicești sau să intuiești. Nu trebuie să faci teste. Această carte te ajută să decodezi prima caracteristică în mod direct din amprente tale ca apoi să o înțelegi și să dezvolti acest punct de vedere pe loc. Imediat după aceasta, poți fi mai sigur de deciziile pe care le faci deoarece vei ști clar ceea ce sinele tău își dorește și ceea ce te face să simți că trăiești. Conștiința crescândă despre rolul pe care îl ai în formarea propriei vieți te va ajuta să deslușești sensul și satisfacția pe care o dorești pentru că vei începe să înțelegi structura de bază a vieții tale. Poți alege să te implici în activități care îți hrănesc sufletul și să eviți activități care să te distrugă.

Probabil, cel mai important este că această carte te invită să te vezi și să vezi viața într-un nou mod care te sperie – cu o absență a prejudecăților care ajută la acceptarea sinelui.

Să te uiți la tine este de cele mai multe ori ca și cum te-ai uita la o fotografie pe care o ții la nas – poți să deslușești forme și culori, dar nu poți vedea detaliile foarte bine... sunt prea neclare, ești prea aproape, este greu să ai o perspectivă clară. Când știi și înțelegi Scopul Vieții tale, dobândești o poziție avantajoasă diferită, poți să te ai o perspectivă mai cuprinzătoare asupra sinelui și asupra circumstanțelor vieții tale. Poți începe să distingi structurile de bază care îți guvernează viața și să alegi să îți concentrezi energia spre a-ți repara punctele problemă și să te îndrepti spre arenele împlinirii. Probabil că vei fi conștient și vei recunoaște unele părți ale sinelui tău în timp ce alții pe care nu îi vei cunoaște bine și te vei împotrivi să te împrietenești. În general, cu cât ești mai dispus să îți cunoști și să îți reunești toate părțile sinelui tău, cu atât te vei accepta mai ușor, cu compasiune, și te vei simți mai comod în propria ta piele.

Poți aborda această carte în două moduri diferite:

- Începe cu informația din primele capitole pentru o imagine completă înainte să îți identifice propriile amprente și Scopul Vieții;
- Începe prin a-ți identifica amprente și să citești despre Scopul Vieții tale, apoi să te întorci la informația din primele capitole pentru un context mai cuprinzător în care să îți înțelegi și să îți ai în vedere viața.

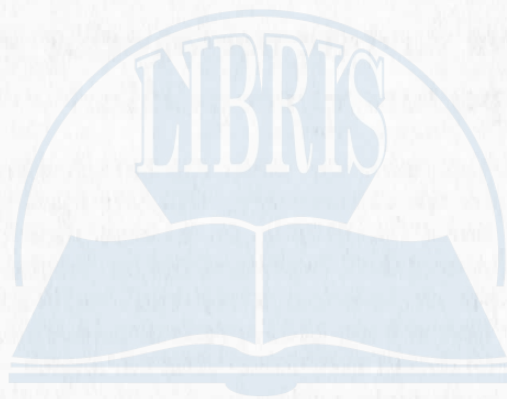
Această carte este pentru oricine vrea să se cunoască cu adevărat, să știe cum funcționează viețile lor interioare și exterioare și locul lor unic în lume. Sper cu adevărat că aceste informații vă ajută să înțelegeți mai bine și să vă acceptați pe voi înșine și pe cei din jurul vostru și să vă faceți să vă cuprindeți în viață și Scopul Vieții.

După cum veți descoperi, depinde de voi să vă atingeți potențialul maxim. Sunt mai pasionată de viață și trăiesc liberă de când întruchipez Scopul Vieții mele și știu că și voi puteți fi la fel.

Câteva cuvinte persoanelor mele preferate: scepticilor!

Dacă ești sceptic, cum sunt mulți alții în legătură cu aflarea scopului existenței tale din amprente, felicitări! Ești o persoană care gândește rațional! Ție îți spun „Să nu crezi nimic din ce îți spune cineva, nici pe mine!” Explorează singur, dobândește experiențele tale și apoi vezi ce urmează. Nu refuza total fără să cercezezi și tu... acest lucru ar însemna că ești atât de sceptic încât nu ești rațional, ceea ce îți dorești să fii atunci când ești sceptic – rațional și curios, nu închis la minte și critic.

Oamenii raționali cercetează pentru a verifica validitatea lucrurilor pentru ei și pentru alții. Am întâlnit mai muți oameni care spun „Nu știu nimic despre ocupația dumneavoastră, dar nu cred în ea și știu că nu funcționează.” Are vreun sens? Cum poți să nu știi *nimic* despre ceva și totuși să judeci fără să fi avut experiență? Cât de *logică* este gândirea aceasta? Nici eu „nu cred” în amprente, la fel cum nu cred în aspirină. (Refuzi să iei o aspirină când ai dureri de cap sau febră deoarece procesul prin care își face efectul nu este încă elucidat?) Chiar nu mă așteptam să am ca profesie citirea amprentelor, dar la fel ca aspirina, se aplică în toate cazurile, analiza lor se poate învăța și se poate repeta și interpretarea lor este validată practic de peste 35 de ani de cercetare, observare și aplicare cu peste 150 000 de oameni.

Amprente, Liberul Arbitru și Destinul

„La începutul noului mileniu trebuie să înțelegem că amprente ADN și amprente degetelor ilustrează în cele din urmă ceva mai important – Amprenta Sufletului.”

Marc Gafni, *Soul Prints*

Ai un destin pe care îl poți afla

Timp de milenii, oamenii au căutat sensul vieții și și-au pus întrebări referitoare la destinul lor. Deși sensul vieții rămâne un mister, sensul personal al vieții tale – Scopul Vieții tale – nu trebuie să fie secret.

La fel cum toate lucrurile vii și naturale se dezvoltă conform unui șablon a ceea ce sunt, la fel și tu, ai o schiță a vieții tale care se dezvăluie în concordanță cu ceea ce ești.

O ghindă crește într-un stejar, omida devine fluture. Diferența în cazul oamenilor este abilitatea de a *alege* ceea ce facem indiferent dacă este în concordanță cu ceea ce suntem sau nu.

Ai un Scop al Vieții – o anumită stare de conștiință o stare de a fi pe care o dorești în toate momentele vieții tale – ceea ce duce la sentimentul de împlinire. Singurul Scop al Vieții tale este disponibil de îndată ce alegi să îl întruchipezi. Trebuie să te întrebi doar două lucruri:

- Vei alege să îl afli?
- Vei alege să îl întruchipezi?

Dacă dorești să afli scopul vieții tale astfel încât să îl întruchipezi, atunci această carte este scrisă pentru tine. Este posibil în sfârșit să îți cunoști Scopul Vieții pentru că este scris clar în limbajul amprentelor tale. Ai purtat răspunsul la întrebarea despre sensul vieții - viața ta - cu tine de la cinci luni înainte să te fi născut, când ți s-au format amprente. Tot ce trebuie să faci este să traduci semnificația amprentelor, semnificația vieții tale, în engleză și această carte te învață cum să o faci. Să știi ceea ce vrei să fii și în consecință ceea ce dorești să faci este cel mai important lucru pe care îl poți dobândi – ceea ce te face să fii complet ca sine autentic.

Ceea ce știi mulți e că amprente te fac unic din punct de vedere fizic chiar dacă s-a descoperit spre sfârșitul anilor 1800. Investigațiile criminalistice funcționează și înțelegerea noastră a individualității fiecărei persoane a fost îmbogățită cu studiul modelele pielii noastre de la vârful degetelor.

Aceste modele se numesc dermatoglife (chiar „gravări” în piele) și agenții care aplică legea folosesc modelele microscopice (numite amprenta dactiloscopică) care formează șanțurile din pulpele degetelor pentru a identifica persoane.

Când stai să te gândești la faptul că toți avem un sistem încorporat de identificare fizică individuală, un sistem de identificare personal, îți dai seama că este o minune. În anii 1880 a fost descoperită o întreagă lume a amprentelor și puterea acestei informații